

unge. Alle maa gennem deres unge Aar, og lige indtil de bliver 65, betale, hvad de evner, og de, som er daarligst stillede maaske lidt til. Jeg tror ikke, at det vil give noget godt Forhold mellem Yder og Nyder. Jeg frygter det Forhold, og jeg tror, at man i mange Egne af Landet vil komme til at se, at de, der nyder, bliver langt bedre stillet, end mange af dem, der skal yde Skatterne, og som derigennem kommer til at betale langt mere, end de behøvede at betale i Præmie for at sikre sig en betydelig Aldersrente, om hvilken de saa tilmed havde Ret til at sige: Den har vi Krav paa, for den har vi betalt!

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg blot sige, at det er ikke de sociale Forhold i det nuværende fallerede Tyskland, jeg anbefaler til Efterfølgelse i Danmark. Jeg har lyst efter Forsikringsprincippet og henvist til, hvor godt dette Princip har virket i Tyskland før Krigen, da Tyskland var en solvent Stat. Selvfølgelig er det andre sociale Foranstaltninger, der maa træffes i en falleret Stats Bo end i en solvent Stat; men Danmark er jo foreløbig et solvent Land, og jeg haaber, at det maa blive ved at være det, og at vi kan indrette vor sociale Lovgivning under Hensyn til, at det er det. Men ganske vist, hvis det ærede Medlems Finanspolitik fik Lov til at raade og at blive gennemført, saaledes som han inviterer Venstre til det, er jeg ikke sikker paa, at Solvensen vil vare saa længe.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Holstein mente, at det var Vanemæssighed, naar vi blev ved det gamle. Det er det ikke. Til de gode Argumenter imod Forsikringsprincippet, som det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen fremførte, vil jeg føje et rent praktisk; jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Holstein om, at det har haft meget stor Betydning under Sagens historiske Gang her paa Rigsdagen og ude i Landet. Det er det rent praktiske, at det er saa godt som umuligt at gaa over fra det nuværende System til et nyt, idet der, naar vi har haft det nuværende System i en Menneskealder, vil

kræves en ny Menneskealder til Afvikling af det. Men samtidig skal vi gennem en Menneskealder opbygge det nye; og saa vil vi i en Menneskealder faa disse to Systemer løbende jævnsides. Disse to Ting er ikke forenelige. Jeg er ikke meget ængstelig af Naturen og er heller ikke blevet grebet af stor Frygt overfor den lidt ejendommelige Alliance, vi ser mellem Husmanden fra de magre Egne af Landet og Grevnen fra de fede Egne. Men alligevel, man skal være varsom overfor enhver lille Antydning af, at meget uensartede Kræfter, og som det ærede Medlem Hr. Rode ogsaa pegede paa, med meget forskellige Motiver kunde forene sig og optaarne en Hindring her, som man ikke kunde se paa Sagens første Dag. Jeg tror for øvrigt, at nu er Tiden kommet til, at denne Sag gaar i Udvalg. Jeg haaber fremdeles paa, at denne Udvalgsbehandling maa føre til et positivt Resultat i indeværende Samling, og jeg tror, at det er muligt, fordi alle disse mange Argumenter er gennem Erfaringen og Diskussionen vejlet og fundet for lette, ogsaa det ærede Medlem Hr. Holsteins sidste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Holstein hentedes ikke ganske specielt fra de Forhold, som hersker i Tyskland for Øjeblikket; jeg knyttede dem hertil, fordi det ærede Medlem pegede paa, hvorledes Forsikringsprincippet var blevet gennemført der, og jeg gjorde det ud fra den Omstændighed, at det har vist sig, at Pengenes Værdi Verden over kan forandres saa uhyre. Derfor vilde det være gaaet ganske paa samme Maade herhjemme; hvis vi i 1891 havde gennemført et Forsikringsinstitut og fastsat en bestemt Aldersrente i Forhold til de indbetalte Præmier. Ved Krigens Begyndelse vilde det, man skulde have udbetalt, være 400 Kr., men efter et Par Aars Forløb vilde dette Beløb paa Grund af Prisniveauets Forykkelse ikke have været mere end 133 Kr. værd. Folk vilde have betalt med gode Penge og vilde kun faa daarlige tilbage. Dette specielle Forhold, Muligheden af stærk Ændring af Pengenes Værdi, maa tages i Betragtning, hvor der tages Sigte paa Forsikring, hvis Udbytte først kommer frem en Gang i Fremtiden, hvor det ikke, som naar Talen er om Forsikring mod Sygdomme og Ulykker, drejer sig om noget, der kan ske naar som helst. Stats-Forsikringstanken